

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף ד.

כיצד נפטרו הבכורות דלהלן במדבר?

בכור בהמה טמאה	בכור בהמה טהורה	בכור אדם	
נפדו בשה	נפדה בבהמת הלויים	זכרי הלויים פטרום	של ישראל
לאביי: מקי"ו ² לרבא: מהיקש לאדם	הם חייבים	מקי"ו ¹	של כהנים ולויים

בכורות דף ד:

האם קדשו בכורות ישראל בזמנים דלהלן?

הנולדים בכניסה לארץ	הנולדים במדבר		היוצאים ממצרים	
	אחר השנה השניה	עד השנה השניה		
קדשו	קדשו ⁴	קדשו	קדשו ³	לר' יוחנן
קדשו	לא קדשו	בהו"א: לא קדשו ⁵ למסקנא: קדשו ⁶	קדשו	לריש לקיש

¹ אם את של ישראל פדו - כ"ש שהם פודים את עצמם. ואפי' מי שהיה מהלויים פחות מבן חודש באותה שעה - שלא פדה את בכור ישראל וכן אהרן שג"כ לא פטר בכל הם בעצמם נפטרו, כי כל הלויים הוקשו זה לזה. ומקרא ד"והיו לי הלויים" - ילפינן שבהיתן יהיו, ושגם לדורות הם פוטרים את עצמם.

² אם הפקיע השה של הלויים את הפטרי חמור של ישראל במדבר, דין הוא שתפקיע את של עצמם. אולם אביי דחה, דא"כ שיפטרו ג"כ את הבכור בהמה טהורה של עצמם כמו שבהמתם פטרה את של ישראל.

³ דכתיב "קדש לי כל בכור בבני ישראל", ודין זה הוא בין בבכור אדם ובין בבכור בהמה. ולר' יוחנן האי קרא גם על הבכורות שנולדו במדבר.

⁴ ביאר ר' אלעזר את דעתו - מדכתיב "לי יהיו" בהוייתן יהיו, שתמיד היו קדושים.

⁵ דהא כתיב "והיה כי יביאך וגוי והעברת כל פטר רחם" משמע שעד עכשיו לא קדשו, והוא מוקים לה לקרא ד"קדש לי כל בכור דקאי רק על הבכורות שנולדו במצרים.

⁶ דהרי כתיב "פקוד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה" - ובן חדש ודאי במדבר נולד דהא האי מעשה בשנה שנית הוא. וס"ל לר"ל שעכ"פ אף שקדשו בתחילה שוב פסקו משעת החשבון של חומש הפקודים ואילך, עד שנכנסו לארץ ואז חזרו לקדש.